

Sygn. akt: I Ns 348/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
-----------------	---------------------------

Protokolant:	st. sekr. sądowy Dagmara Pałka
--------------	--------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z wniosku H. B.

z udziałem T. P., K. P., Gminy S., C. S., G. C., W. K. (1), W. C. (1), B. P., B. K., J. S. (1)

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez posiadacza samoistnego

postanawia:

I. stwierdzić, że H. Z. c. B. i B. oraz M. s. L. i Z. małżonkowie K. stali się z dniem 4 listopada 1971 roku nieodpłatnie z mocy samego prawa współwłaścicielami na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej nieruchomości położonej w R. gmina S. oznaczonej jako działka nr (...) o pow. 5.63 ha na mapie zaewidencjonowanej w Starostwie Powiatowym w J. za nr (...). (...). (...).2014, dla której nie jest prowadzona księga wieczysta ani zbiór dokumentów

II. pobrać od H. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jędrzejowie kwotę 1176 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

III. orzec, że wnioskodawczyni i uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie

Sygn. akt I Ns 348/15

UZASADNIENIE

Postanowienia z dnia 9 marca 2017 roku

W dniu 12 marca 2015 roku do tut. Sądu wpłynął wniosek H. B. o stwierdzenie, że H. i M. małżonkowie K. z dniem 4 listopada 1971 roku nabyli z mocy samego prawa własność nieruchomości położonej w R. gmina S. oznaczonej jako działka nr (...). W uzasadnieniu swego wniosku H. B. wskazała, że jej rodzice, H. i M. K., byli samoistnymi posiadaczami nieruchomości objętej wnioskiem w dacie wejścia ustawy o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych, byli też rolnikami, albowiem M. K. pracował w gospodarstwie swych rodziców, a H. K. w gospodarstwie swego dziadka, który się nią opiekował po śmierci jej rodziców.

Uczestniczka B. K. nie sprzeciwiła się wnioskowi (k. 47).

Uczestnik C. S. w dniu 17 lutego 2016 roku wniósł o oddalenie wniosku, złożył zarzut zasiedzenia nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...) położonej w R.

z dniem 1 października 2012 roku. W uzasadnieniu swego stanowiska uczestnik wskazał, że wniosek H. B. jest niezasadny, albowiem w dacie 4 listopada 1971 roku H.

i M. K. zamieszkiwali w L., gdzie pracowali poza rolnictwem, a także nie użytkowali nigdy nieruchomości objętej wnioskiem. Uczestnik nadto wskazał, że nieruchomością objętą wnioskiem włada od września 1982 roku (k. 108 – 112).

Gmina S. wniosek pozostawiła do uznania Sądu (k. 206v).

W dniu 11 lipca 2016 roku uczestniczka J. S. (1) przyłączyła się do stanowiska C. S. (k. 319 - 321).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W latach 1923 – 31 zostało przeprowadzone postępowanie scaleniowe w miejscowości R.. W trakcie scalenia utworzono gospodarstwo scalone nr (...) składające się z działki nr (...) o pow. (...) ha i gospodarstwo scalone nr (...)składające się z działki nr (...) o pow. (...) ha.

Wyrokiem z dnia 24 marca 1939 roku Sąd Grodzki w S. w sprawie sygn. akt I C 17/39 gospodarstwo scalone nr (...) składające się z działki nr (...) zabudowanej domem mieszkalnym przyznał na własność B. L..

B. L. zmarł 5 czerwca 1942 roku w R., gdzie na stałe zamieszkiwał. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 kwietnia 1942 roku w sprawie sygn. akt I Ns 2049/15 spadek po B. L. nabyła w całości córka H. K..

W protokole ustalenia stanu władania przy założeniu ewidencji gruntów w 1960 roku H. K. została wpisana jako władająca działką nr (...), a następnie została ujawniona jako władająca tą działką w ewidencji gruntów założonych w 1963 roku

Działka nr (...) powstała z połączenia działek nr (...) powstałych w scaleniu, a pozostała część tych działek została zajęta pod drogę.

Po modernizacji ewidencji gruntów wsi R. w 1983 roku H. K. została wpisana jako władająca działką nr (...).

Dowód: opinia geodety M. S. (k. 10 – 12), zeznania świadka M. S. (k. 63 – 63 v + nagranie rozprawy z dnia 9 lipca 2015 roku), wyrok Sądu Grodzkiego w S. (k. 13-17), protokół ustalenia stanu władania (k. 57 - 60), postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku (k. 211).

Nieruchomość oznaczona aktualnie jako działka nr (...) o pow. 5,63 ha położona jest w R. gmina S.. W ewidencji gruntów jako władająca wskazaną działką ujawniona jest H. K..

W stosunku do działki nr (...) nie było prowadzone postępowanie w myśl ustawy z dnia 26 października 1971 roku o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych.

Dowód: wypis z rejestru gruntów (k. 7), wyrys z mapy (k. 8), zaświadczenie (k. 476).

H. K. pochodziła z R.. Gdy była dzieckiem umarli jej rodzice, a opiekę nad nią przejął dziadek A. Z.. H. K. wraz z dziadkiem zamieszkała po śmierci rodziców w Kosowie.

M. K. wychował się w gospodarstwie rolnym swych rodziców, które położone było w miejscowości S..

Po ślubie H. i M. K. na stałe zamieszkiwali w L., gdzie pracowali, H. K. jako kucharka, a M. K. jako kierowca. Tam też urodziła się w (...) roku ich córka H. B..

M. K. i H. K. pomagali rodzicom M. K. w pracach w gospodarstwie rolnym do 1972/1974 roku. M. K. ukończył także kurs rolniczy.

Decyzją z dnia 30 kwietnia 1975 roku gospodarstwo L. K. zostało przejęte na rzecz Skarbu Państwa w zamian za rentę, z uwagi na brak rąk do pracy.

Pomimo zamieszkiwania w L. H. K. i M. K. przyjeżdżali do R. i interesowali się działką objętą wnioskiem i tak było też na dzień 4.11.1971 roku.. Mieszkańcy R. uważali na dzień 4.11.1971 roku za właścicieli tej działki H. i M. K., a wcześniej B. L..

W związku brakiem możliwości osobistej uprawy działki oznaczonej nr (...) położonej w R., H. K. i M. K. zawierali z mieszkańcami R. umowy dzierżawy:

- w dniu 15 września 1958 roku umowę taką zawarł M. K. z W. R. na okres 3 lat co do pow. 2 morgi
- w dniu 15 września 1958 roku umowę taką zawarł M. K. z W. L. na okres 3 lat co do pow. 2 morgi
- w dniu 15 września 1958 roku umowę taką zawarł M. K. z F. L. na okres 3 lat co do pow. 2 morgi
- w dniu 15 września 1958 roku umowę taką zawarł M. K. z W. S. na okres 3 lat co do pow. 2 morgi
- w dniu 17 października 1960 roku umowę taką zawarła H. K. z M. L. co do pow. 1,09 ha i z J. S. (2) co do pow. 2,18 ha na okres 3 lat;
- w dniu 7 sierpnia 1982 roku umowy takie zawarła H. K. reprezentowana przez M. K. z Z. M. i T. C. na okres 5 lat co do 1,35 ha z każdym z nich;
- w dniu 8 sierpnia 1982 roku umowę taką zawarła H. K. z W. K. (2) na okres 5 lat co do 1,35 ha;
- w dniu 17 marca 1987 roku umowę taką zawarł M. K. z K. W. na okres 5 lat;

Dzierżawcy płacili rodzicom wnioskodawczyni czynsz dzierżawny.

Pismem z dnia 19 kwietnia 1971 roku Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w J. wezwało H. K. do złożenia zeznania podatkowego od spadku nabytego po B. L..

Pismem z dnia 10 maja 1971 roku H. K. została zawiadomiona, że brak jest obowiązku uiszczenia podatku od nabycia spadku po B. L..

Podatek od nieruchomości położonej w R. w latach 60 - tych i 70 - tych płacili H. K., M. K. lub też dzierżawcy.

Dowód: pisma (k. 19, 20, 446), zaświadczenia (k. 310, 311), dowody opłacania podatków (k. 21 – 23, 215 – dwa pierwsze od góry, 231-238), decyzja (k. 447 – 448), akt nadania (k. 449) umowy (k. 40 - 43, 223, 224, 225, 226v,275), odpis aktu małżeństwa (k. 27), częściowe zeznania świadka J. L. (k. 63v – 64 + nagranie rozprawy z dnia 9 lipca 2015 roku), zeznania świadka S. L. (k. 64 – 64v + nagranie rozprawy z dnia 9 lipca 2015 roku), zeznania świadka E. S. (k. 64v – 65 + nagranie rozprawy z dnia 9 lipca 2015 roku), zeznania świadka W. K. (3) (k. 165 – 166), zeznania wnioskodawczyni H. B. (k. 204 v -205 + nagranie rozprawy z dnia 19 maja 2016 roku, k. 440 -441 + nagranie rozprawy z dnia 15 grudnia 2016 roku).

M. K. w 1981 roku złożył do ZUS wnioski o przyznanie mu renty inwalidzkiej. W dokumentach nie podał okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, a jedynie okres przebywania w wojsku i wykonywania od 19 marca 1953 roku do lutego 1981 roku pracy zawodowej.

M. K. zmarł 19 grudnia 1999 roku w W., a na stałe zamieszkiwał w L..

H. K. w 1991 roku złożyła do ZUS wnioski o przyznanie emerytury.

W dokumentach nie podała okresu pracy w gospodarstwie rolnym teściów, a jedynie okres przebywania wykonywania od kwietnia 1953 roku do czerwca 1991 roku pracy zawodowej, a także okres opieki nad dzieckiem.

H. K. zmarła dnia 1 maja 2010 roku w S., a na stałe zamieszkiwała w L..

Spadek po M. K. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 grudnia 2010 roku sygn. akt I Ns 1281/10 nabyły żona H. K. oraz córki H. B. i W. K. (1) każda w 1/3 części

Spadek po H. K. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 grudnia 2010 roku sygn. akt I Ns 1281/10 nabyły córki H. B. i W. K. (1) każda w 1/2 części.

Dowód: postanowienie (k. 9), akta emerytalno – rentowe (k. 383 – koperta).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 4 listopada 2016 roku w sprawie sygn. akt I Ns 129/16 oddalono wniosek C. S. i J. S. (1) o zasiedzenie nieruchomości położonej w R. oznaczonej jako działka nr (...).

Sąd zważył co następuje:

Wniosek o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez posiadacza samoistnego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26.10.1971 roku o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. 1971 rok nr 27 poz. 250z późn. zm.) nieruchomości wchodzące w skład gospodarstw rolnych znajdujące się w samoistnym posiadaniu rolników w dniu wejścia w życie ustawy (4.11.1971 roku) stają się z mocy samego prawa własnością tych rolników, jeżeli oni sami lub ich poprzednicy objęli te nieruchomości w posiadanie na podstawie zawartej bez prawem przewidzianej formy umowy sprzedaży, zamiany, darowizny, umowy o dożywocie lub innej umowy o przeniesienie własności, o zniesienie współwłasności albo umowy o dział spadku.

Zgodnie zaś z ust. 2 wskazanego artykułu rolnicy, którzy do dnia wejścia w życie ustawy posiadają nieruchomości jako samoistni posiadacze nieprzerwanie od lat pięciu stają się z mocy prawa właścicielami tych nieruchomości, chociażby nie zachodziły okoliczności określone w ust. 1, jednakże jeżeli uzyskali posiadanie w złej wierze, nabycie własności następuje tylko wtedy, gdy posiadanie trwało co najmniej przez lat 10.

Wskazany przepis wskazuje przesłanki jakie muszą być spełnione do nabycia własności nieruchomości wchodzących w skład gospodarstw rolnych.

Jeżeli chodzi o ust. 1 wskazanego artykułu przesłankami tymi są:

- samoistne posiadanie nieruchomości w dacie 4 listopada 1971 roku
- konieczność bycia rolnikiem przez osobę ubiegającą się o nadanie tytułu własności
- nieruchomość musi wchodzić w skład gospodarstwa rolnego
- konieczność wejścia w samoistne posiadanie nieruchomości na podstawie nieformalnej umowy sprzedaży, zamiany, darowizny, umowy o dożywocie lub innej umowy o przeniesienie własności, o zniesienie współwłasności albo umowy o dział spadku .

Jeżeli chodzi o ust. 2 wskazanego artykułu przesłankami tymi są:

- samoistne posiadanie nieruchomości w dacie 4 listopada 1971 roku
- konieczność bycia rolnikiem przez osobę ubiegającą się o nadanie tytułu własności
- nieruchomość musi wchodzić w skład gospodarstwa rolnego

- konieczność nieprzerwanego posiadania nieruchomości do dnia wejścia w życie ustawy od lat 5 w przypadku uzyskanie posiadania w dobrej wierze lub lat 10 w przypadku uzyskania posiadania w złej wierze.

Zgodnie z przepisem art. 336 kc posiadaczem samoistnym rzeczy jest ten, kto nią włada faktycznie jak właściciel.

Samoistnym posiadaczem jest osoba, która we własnym imieniu i z wyłączeniem innych osób włada daną nieruchomością jak właściciel. Posiadacz wykonuje także obowiązki wynikające z posiadania nieruchomości oraz czerpie wynikające z tego korzyści jak np. płacenie podatków, zbieranie plonów, budowanie budynków (Edmund Spirydowicz „O uregulowaniu własności gospodarstw rolnych” Książka i Wiedza Warszawa 1975 rok str. 16).

Posiadanie samoistne zwane inaczej właścicielskim charakteryzuje się tym, że posiadacz włada rzeczą w takim zakresie jak to czyni właściciel, wykorzystując faktyczną możliwość władania rzeczą do jakiej uprawniony jest właściciel (III CRN 60/86 OSNCP 1987/9/138).

Posiadacz samoistny włada zawsze rzeczą z zamiarem władania dla siebie. Jednocześnie zamiar ten nie może być ukryty, musi on być jawny i jasny dla otoczenia, które musi postrzegać posiadacza jako osobę władającą rzeczą jak właściciel (wyrok SN z dnia 19 grudnia 2000 roku V CKN 164/00 lex 52668, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2002 roku III CKN 891/00 lex 54474).

Władztwo faktyczne nad rzeczą oznacza nie tylko jego wykonywanie, ale także samą praktyczną możliwość władania rzeczą. Oznacza to, że władanie rzeczą nie musi przejawiać się w formie efektywnego, w sensie gospodarczym, korzystania z rzeczy, wystarczy sama wola i możliwość korzystania z rzeczy (Stanisław Rudnicki „Nabycie przez zasiedzenie” LexisNexis Warszawa 2007 rok Wydanie I str. 62-63).

W ocenie Sądu w dacie 4.11.1971 roku samoistnymi posiadaczami nieruchomości położonej R. oznaczonej jako działka nr (...) byli M. i H. K., co wynika z wiarygodnych zeznań świadków E. S., W. K. (3) i S. L., a także z zeznań wnioskodawcy.

Należy dodać, że o tym, iż rodzice wnioskodawcy byli samoistnymi posiadaczami wskazanej nieruchomości świadczą zapisy w dokumentach – protokole stanu władania, dokumentach przy założeniu ewidencji gruntów. Gdyby inne osoby były posiadaczami samoistnymi wskazanej nieruchomości, to wystąpiłyby o sprostowanie tych zapisów. Nadto, zdaniem Sądu, zapis o władaniu działką przez H. K. w protokole władania został poczyniony wobec nieobecności samej H. K., na podstawie informacji od innych osób lub dokumentów. Gdyby w ogóle dane H. K. nie były znane to ostatecznie w odniesieniu do działki objętej wnioskiem nie uczyniono by żadnego zapisu.

Bez znaczenia była argument uczestnika C. S., że rodzice wnioskodawcy nigdy nie byli faktycznymi użytkownikami nieruchomości objętej wnioskiem, albowiem dla nabycie własności nieruchomości na podstawie z art. 1 cytowanej ustawy z dnia 26 października 2017 roku nie jest konieczne osobiste użytkowanie nieruchomości (uchwała SN z dnia 21 października 1983 rok III CZP 48/83 legalis 23932).

Należy także dodać, że do samoistnego posiadania nieruchomości nie jest konieczne osobiste zajmowanie się nią, a jedynie podejmowanie takich działań, które dla każdej postronnej osoby świadczą o tym, że to właśnie ta dana osoba, w tym wypadku M. i H. K., uważa się za właściciela tej nieruchomości.

Ze wskazanych wyżej zeznań świadków E. S. i S. L. wynika, że H. i M. K. interesowali się nieruchomością objętą wnioskiem, albowiem przyjeżdżali do R., zawierali umowy dzierżawy z poszczególnymi osobami. Należy w tym miejscu podkreślić, że z treści umów dzierżawy wynika, że były one zawierane w R., w obecności świadków, a niektóre z nich w Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w R.. Zatem zdaniem Sądu niewątpliwym było, że M. K., czy też H. K. musieli do R. faktycznie przyjeżdżać.

Nadto świadkowie ci uważali właśnie M. i H. K. w dacie 4 listopada 1971 roku za właścicieli nieruchomości objętej wnioskiem.

Z tych też względów Sąd uznał, że została spełniona przesłanka związana z samoistnym posiadaniem nieruchomości objętej wnioskiem przez H. i M. K. w dacie 4 listopada 1971 roku.

Rolnikiem w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 1971 roku była osoba, która osobiście lub przy pomocy członków swej rodziny, pozostającej we wspólnocie domowej prowadzi gospodarstwo rolne (Edmund Spirydowicz „O uregulowaniu własności gospodarstw rolnych” Książka i Wiedza Warszawa 1975 rok str. 21).

Rolnikiem w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 1971 roku jest osoba, która w dniu 4 listopada 1971 roku legitymowała się kwalifikacjami teoretycznymi lub praktycznymi względnie osobiście lub przy pomocy rodziny prowadziła indywidualne gospodarstwo rolne, przy czym praca ta nie musiała stanowić wyłącznego i stałego źródła dochodu (postanowienie SN z dnia 22 października 2004 roku II CSK 451/04 *legalis* 242544; postanowienie SN z dnia 29 maja 2008 roku II SCK 72/08 *legalis* 133154).

W ocenie Sądu zarówno M. jak i H. K. byli rolnikami, albowiem przez swą pracę w gospodarstwie (...) (ojca M.) nabyły kwalifikacje praktyczne do prowadzenia takiego gospodarstwa rolnego. Oczywistym jest że każda osoba wychowana w gospodarstwie rolnym nabywa umiejętności praktycznych do prowadzenia gospodarstwa rolnego, wykonując czynności związane z prowadzeniem takiego gospodarstwa.

Sąd powyższe ustalenia poczynił przede wszystkim w oparciu o wiarygodne zeznania świadka W. K. (3), który był bratem M. K., a który wskazał, że jego brat pomagał ojcu w gospodarstwie już młodych lat, a potem po ślubie z H. K., przyjeżdżał z żoną do S. na okres wakacji, kiedy to zwyczajowo przeprowadzi się żniwa.

W ocenie Sądu akta emerytalno - rentowe M. K. i H. K., w których nie powołali się na pracę w gospodarstwie rolnym nie ma znaczenia dla ustalenia faktycznej pracy tych osób w gospodarstwie rolnym. W ocenie Sądu okoliczność ta nie została przez nich wskazana, albowiem rodzice wnioskodawcy byli w stanie wykazać się wystarczająco długim okresem pracy, który pozwalał im na nabycie uprawnień emerytalno – rentowych. Zazwyczaj okres pracy w gospodarstwie wykazywany był przez osoby, które starały się o świadczenia z ubezpieczenia społecznego, gdy ich staż pracy bez wykazanej pracy w takim gospodarstwie rolnym był zbyt krótki do nabycia stosownych uprawnień.

Bez znaczenia była także decyzja o przekazaniu przez Z. i L. K. (rodziców M.) gospodarstwa na rzecz Skarbu Państwa. Należy zważyć, że decyzja ta pochodzi z 1975 roku, a zatem okoliczności wskazane w tej decyzji m.in. brak rąk do pracy, należy oceniać na ten rok. Ze stwierdzenia, że w 1975 roku dziadkowie wnioskodawcy ze strony ojca nie mieli pomocy w pracy w gospodarstwie rolnym, nie można wnioskować, że tej pomocy wcześniej nie mieli, nie można także wnioskować że w dniu 4 listopada 1971 roku M. i H. K. nie pracowali w ich gospodarstwie i wreszcie, że M. K. nigdy w tym gospodarstwie nie pracował.

W ocenie Sądu wskazane wyżej okoliczności świadczą zatem, że wymóg bycia rolnikiem został spełniony przez M. i H. K..

W ocenie Sądu H. i M. K. nabyli z dniem 4 listopada 1971 roku nieodpłatnie z mocy samego prawa własność nieruchomości objętej wnioskiem na podstawie art. 1 ust.2 ustawy, albowiem jako posiadacze w złej wierze posiadali ta nieruchomość nieprzerwanie ponad 10 lat przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 26 października 1971 roku.

W szczególności o posiadaniu tej nieruchomości już w 1958 roku świadczą umowy dzierżawy, a także zapisy w protokole władania i ewidencji gruntów z początku lat 60 - tych. Nadto w ocenie Sądu H. K. i jej mąż mieli prawo uważać się za właścicieli tej nieruchomości, jak bowiem wynika z dokumentów, w szczególności wyroku 24 marca 1939 roku Sądu Grodzkiego w S. w sprawie sygn. akt I C 17/39 oraz opinii geodezyjnej M. S., nieruchomość ta w dużej części stanowiła własność ojca H. K..

Należy dodać, że pomimo wyroku w sprawie sygn. akt I C 17/29 oraz orzeczenia o stwierdzeniu nabycia spadku po B. L., możliwe było wydanie orzeczenia w niniejszej sprawie uwzględniającego wnioski H. B., albowiem działka nr (...) nie odpowiadała wiernie gospodarstwu scaleniowemu jakie otrzymał B. L., a co wynika z opinii geodety M. S..

Należy na koniec wskazać, że powierzchnia działki nr (...), a mianowicie 5,63 ha, pozwalała na stwierdzenie, że była ona samodzielnym gospodarstwem rolnym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 1971 roku, a także stosowanym pomocniczo przepisów kodeksu cywilnego.

Reasumując, zdaniem Sądu wnioski H. B. był zasadny, a zeznania świadków E. S., W. K. (3), S. L. i zeznania wnioskodawczyni wraz z umowami dzierżawy stanowiły jedną uzupełniającą się, wiarygodną całość. Nadto zdaniem Sądu nie zostały przedstawione żadne dowody, które pozwoliły obalić wiarygodność wskazanych dowodów.

Sąd nie dał wiary zeznaniom J. L. (k. 63v – 64) i H. M. (k. 353 – 353v) w części w jakiej wskazali, że K. nie otrzymywali żadnych czynszów od dzierżawców i ich się nie domagali, że nie przyjeżdżali do R., albowiem okolicznościami tym przeczą umowy dzierżawy. Nadto zeznania świadków w części w jakiej wskazywali, że H. K. się nie interesowała nieruchomością objętą wnioskiem przeczą zeznania świadków W. K. (3), S. L.

i E. S., którym Sąd dał wiarę. Nadto zeznania świadków J. L. i H. M., były w tym zakresie także sprzeczne z zeznaniami świadka T. C., który czynsz dzierżawy płacił K. aż do 1983 roku, kiedy ten przyjeżdżał do świadka.

Dodać należy na marginesie, że w świadomości świadka H. M. funkcjonowało pojęcie działki objętej wnioskiem, jako „pole po K.”, a zatem świadek musiał wiedzieć o osobie o takim nazwisku i uznawać ją za właściciela działki.

Jeżeli chodzi o świadka S. Z. (k. 182v- 183) to jego zeznania nie miały znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek nie miał na ten temat żadnych informacji, jako sołtys zaczął się interesować terenem R. od 1978 roku, nadto jak wskazał nie ma miał i nie ma wiedzy co do powierzchni działki objętej wnioskiem i w ogóle mało chodził w jej kierunku.

Zeznania świadka M. C. (k. 183 – 183v) nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek zamieszkała w R. dopiero w 1998 roku.

Zeznania świadka M. P. (k. 183v – 184) nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek nie miał wiedzy na temat tego czy działka ta była we wskazanej dacie uprawiana.

Zeznania świadka M. F. (k. 184 – 184v) nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek nie miał wiedzy na temat tego czy działka ta była we wskazanej dacie uprawiana, co jest także uzasadnione tym, że w tej dacie ten miał on około 3 lat.

Zeznania świadka L. C. (k. 185 – 185v) nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek nie miał wiedzy na temat tego czy działka ta była we wskazanej dacie uprawiana, co jest także uzasadnione tym, że w tej dacie ten miał on około 5 lat.

Zeznania świadka W. C. (2) (k. 185 – 185v) nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek nie miał wiedzy na temat tego czy działka ta była we wskazanej dacie uprawiana, działkę tą znał z okresu kiedy to na niej pracował na niej na zlecenie C. S. (który jak sam wskazał zajął się działką od 1982 roku).

Zeznania świadka M. G. (k. 186v – 187) nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek nie miał wiedzy na temat tego czy działka ta była we wskazanej dacie uprawiana, działkę tą znał z okresu kiedy to na niej pracował na niej na zlecenie C. S. (który jak sam wskazał zajął się działką od 1982 roku).

Zeznania świadka Z. A. (k. 187v – 188) nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek nie miał wiedzy na temat tego czy działka ta była we wskazanej dacie uprawiana, działkę tą znał z okresu kiedy to na niej pracował na niej na zlecenie C. S. (który jak sam wskazał zajął się działką od 1982 roku).

Jeżeli chodzi o zeznania świadka W. W. (k. 352v - 353) to nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek nie mógł mieć informacji na ten temat z uwagi na swój wiek – urodził się bowiem w 1969 roku.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka T. C. (k. 354 - 354) to nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek użytkował ta działkę od 1974 roku do 1983 roku. Należy tylko wskazać, że świadek uważał się za dzierżawcę tej działki, a czynsz płacił K..

Jeżeli chodzi o zeznania uczestnika T. P. (k. 205) to nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem świadek nie mógł mieć informacji na ten temat z uwagi na swój wiek – urodził się bowiem w 1976 roku.

Jeżeli chodzi o zeznania uczestniczki B. P. (k. 205 – 205v) to nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem uczestniczka nie mogła mieć informacji na ten temat z uwagi na swój wiek – urodziła się bowiem w 1974 roku.

Jeżeli chodzi o zeznania uczestnika K. P. (k. 205v) to nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem uczestnik nie mogła mieć informacji na ten temat z uwagi na swój wiek – urodził się bowiem w 1971 roku.

Wreszcie jeżeli chodzi o zeznania uczestnika C. S. (k. 205 v – 206) to i one nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem uczestnik sam przyznał, że takich informacji nie posiada, a najwcześniejszą datą o jakiej można mówić w przypadku uczestnika co do tej nieruchomości był 1975 rok, kiedy to zaczął spotykać się ze swoją aktualną żoną i przyjeżdżać do R.. W ocenie Sądu uczestnik miał jednak takie pewne informacje o działce objętej wnioskiem od 1982 roku kiedy sam zaczął ją użytkować.

Wreszcie jeżeli chodzi o zeznania uczestniczki J. S. (1) (k. 355v – 356v) to i one nie miały także znaczenia dla ustalenia stanu posiadania i władania działką objętą wnioskiem w dacie 4 listopada 1971 roku, albowiem uczestniczka takich informacji nie posiadała, a najwcześniejszą datą o jakiej można mówić w przypadku uczestniczki co do tej nieruchomości był 1978 rok kiedy wzięła ślub z C. S.. W ocenie Sądu uczestniczka miała jednak takie pewne informacje o działce objętej wnioskiem od 1982 roku kiedy sam zaczęła ją użytkować.

Bez znaczenia dla niniejszej sprawy był także wniosek C. S. o zasiedzenie nieruchomości objętej wnioskiem, albowiem fakt ewentualnego samoistnego posiadania przez C. S. nieruchomości objętej wnioskiem od 1982 roku, nie wykluczał tego, że w dacie 4 listopada 1971 roku H. K. i M. K. byli samoistnymi posiadaczami tej samej nieruchomości, co więcej nie wkluczał wydania dwóch orzeczeń uwzględniających oba wnioski. Należy tylko na marginesie zauważyć, że Sąd w sprawie sygn. akt I Ns 129/16 oddalił wniosek C. S. uznając, że nie spełnił on przesłanek koniecznych do nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie i Sąd akceptuje te ustalenia, nie dokonując ich ponownej oceny.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt I postanowienia.

W pkt II orzeczono na podstawie art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. tj. 2014 rok poz. 1025 z późn. zm).

W niniejszej sprawie w związku z ogłoszeniem powstał koszt w kwocie 1476 zł. wnioskodawczyni uiściła na ten cel kwotę 300 zł, zatem do uzupełnienia pozostała kwota 1176 zł. W ocenie Sądu wnioskodawczyni winna ponieść ten koszt, albowiem ostatecznie to ona poprzez dziedziczenie po swoich rodzicach nabyła współwłasność nieruchomości objętej wnioskiem.

W pkt III orzeczono na podstawie art. 520 § 1 kpc.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze to, że H. bania nie domagała się zwrotu kosztów postępowania od uczestników C. S. i J. S. (1).